

за сичка-та челядь. Пари-тъ кон-то имъ плащаме за гостоприимство-то бѣхъ досущъ нищо и никъво, и азъ съмъ наздръво увѣренъ, че и нищо ако имъ не дадохме тѣ никакъ не щѣхъ ни нито поиска Български-тъ жени си вършатъ сички-тъ къщны работы. Тѣ са обхождахъ съ и съ тѣй дружелюбно, като съсь роднини. Дрѣхы-тъ имъ съ твърдѣ спретнати и скроени; тѣ състоатъ отъ тъмносини сукманы (исподница) и забунче (кофта), обшиты съ лъскавъ шийрить (кайма) и отъ бѣла риза (рубаша), спусната подолу отъ фустата (юбка) и накинчена съ шевове около шик-тъ и рѣцъ-тъ съ труфилки, пришивани (къ шеву). Мужетъ-тъ жени прѣдъ себѣ имъ имъ кърпа, на кѣя то единъ крѣпъкъ; дѣвой-китѣ ходять голытъ си нѣтъ труфени съ разнѣтъ носять оббицы, гривны и тѣхъ или четири години на възраст. Тѣ съ твърдѣ трудолюбивы и вретено-то си. Често тѣ куки (куки за черепи), и мене не зехъ съсь себеси ножицы, и други женскы потребицы, които щехъ да съ за тѣхъ безцѣнно нѣщо. »

» Български-тъ села обичайно са състоятъ отъ 30 или 40 къщички, размѣтани безъ сѣки редъ и правили-сть. Тѣзи къща съ направени отъ плетовина, кѣято е и битъ изъ междины-тъ съсь земя, вѣтрѣ съ чисты и сгодны; въ тѣхъ неще въ безпѣкъ нѣто мышки, нѣто дымъ нѣто неприятѣ въ пѣ. Въ единъ ѣтъ на жилище-то винаги съ ать губери, набиты съ глѣва или козеи за спанѣ. »

» Езыкъ-тъ, когото Българи-тъ говарять нема никакво сходство съ езикъ на Турцы-тъ, Евреи-тъ и Ерменѣ-тъ, съ които са тѣ намѣрватъ за винаги